VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.
Seite 95r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

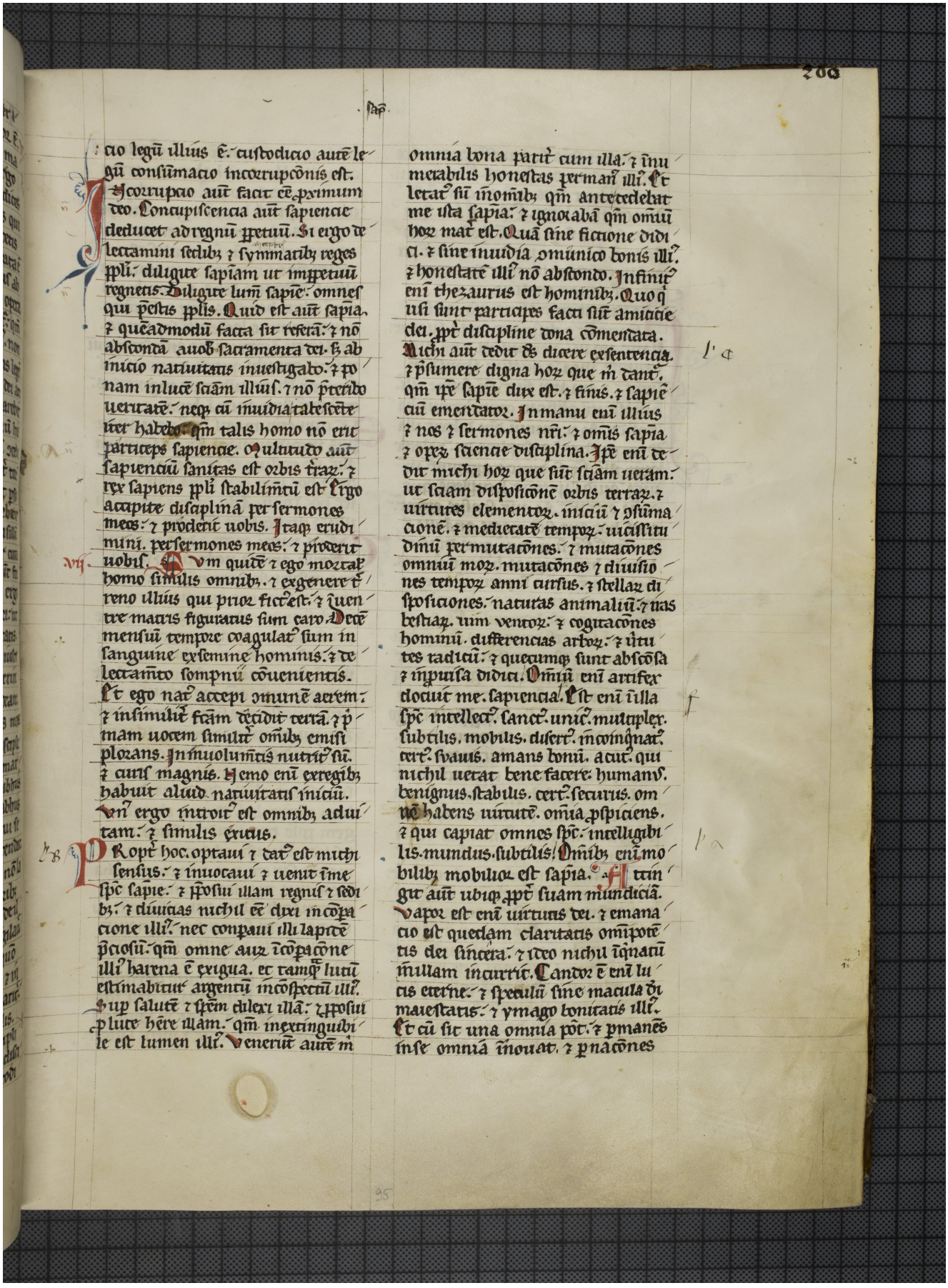

cio legū illius ē. custodicio autē le
gū consūmacio incorrupcōnis est.
Incorrupcio aūt facit eē ꝓximum
deo. Concupiscencia aūt sapiencie
deducet ad regnū ꝑpetuū. Si ergo de
lectamini sedibꝫ ⁊ sceptris reges
ꝑpli. diligite sapiam ut imꝑpetuū
regnetis. Diligite lumē sapiē. omnes
qui ꝑestis ꝑplis. Quid est aūt sapia.
⁊ quēadmodū facta sit referā. ⁊ nō
abscondā a uob sacramenta dei. ꝫ ab
inicio natiuitatis inuestigabo. ⁊ po
nam in lucē sciam illius. ⁊ nō ꝑteribo
ueritatē. neqꝫ cū inuidia tabescēte
iter habebo. qm̄ talis homo nō erit
particeps sapiencie. Multitudo aūt
sapienciū sanitas est orbis terraꝝ. ⁊
rex sapiens ꝑpli stabilimētū est. Ergo
accipite disciplinā per sermones
meos. ⁊ proderit uobis. Itaqꝫ erudi
mini. per sermones meos. ⁊ proderit
uobis. Cum quidē ⁊ ego mortal
homo similis omnibꝫ. ⁊ ex genere ter
reno illius qui prior fictꝰ est. ⁊ in uen
tre matris figuratus sum caro. Decē
mensiū tempore coagulatꝰ sum in
sanguine ex semine hominis. ⁊ de
lectamēto sompnii cōuenientis.
Et ego natꝰ accepi ꝯmunē aerem.
⁊ in similiter fcām decidit terrā. ⁊ ꝑ
mam uocem similiter omnibꝫ emisi
plorans. In inuolumētis nutritꝰ sū.
⁊ curis magnis. Nemo enī ex regibꝫ
habuit aliud natiuitatis iniciū.
Unꝰ ergo introitꝰ est omnibꝫ adui
tam. ⁊ similis exitus.
Propter hoc. optaui ⁊ datꝰ est michi
sensus. ⁊ inuocaui ⁊ uenit ī me
spc sapie. ⁊ ꝑposui illam regnis ⁊ sedi
bꝫ. ⁊ diuicias nichil eē dixi in cōpa
cione illiꝰ. nec conparaui illi lapidē
ꝑciosū. qm̄ omne aur ī cōparacōne
illiꝰ harena ē exigua. et tamqꝫ lutū
estimabitur argentū in cōspectū illiꝰ.
Sup salutē ⁊ spēm dilexi illā. ⁊ ꝑposui
ꝓ luce hēre illam. qm̄ inextinguibi
le est lumen illiꝰ. Venerūt autē m
omnia bona pariter cum illa. ⁊ inu
merabilis honestas per manꝰ illiꝰ. Et
letatꝰ sū in omnibꝫ qm̄ ante tedebat
me ista sapia. ⁊ ignorabā qm̄ omniū
horꝫ matꝰ est. Quā sine fictione didi
ci. ⁊ sine inuidia ꝯmunico bonis illiꝰ.
⁊ honestatē illiꝰ nō abscondo. Infinitꝰ
enī thezaurus est hominibꝫ. Quo q̄
usi sunt participes facti sūt amicicie
dei. ꝓpter discipline dona cōmendata.
Michi aūt dedit ds dicere ex sentencia.
⁊ ꝑsumere digna horꝫ que m̄ dantꝰ.
qm̄ ipē sapiē dux est. ⁊ finis. ⁊ sapiē
ciū emendator. In manu enī illius
⁊ nos ⁊ sermones nri. ⁊ omīs sapia
⁊ operꝫ sciencie disciplina. Ipē enī de
dit michi horꝫ que sūt sciam ueram.
ut sciam disposicōnē orbis terraꝝ. ⁊
uirtutes elementorꝫ. iniciū ⁊ ꝯsūma
cionē. ⁊ medietatē temporꝫ. uicissitu
dinū per mutacōnes. ⁊ mutacōnes
omniū morꝫ. mutacōnes ⁊ diuisio
nes temporꝫ anni cursus. ⁊ stellaꝝ di
sposiciones. naturas animaliū. ⁊ iras
bestiaꝝ. uim ventorꝫ. ⁊ cogitacōnes
hominū. differencias arborꝫ. ⁊ uirtu
tes radicū. ⁊ quecumqꝫ sunt abscōsa
⁊ inꝑuisa didici. Omniū enī artifex
docuit me. sapiencia. Est enī ī illa
spc intellectꝰ. sanctꝰ. unicꝰ. multiplex.
subtilis. mobilis. disertꝰ. incoinquinatꝰ.
certꝰ. suauis. amans bonū. acutꝰ. qui
nichil uetat bene facere. humanꝰ.
benignus. stabilis. certꝰ. securus. om
nē habens uirtutē. omnia ꝓspiciens.
⁊ qui capiat omnes spc. intelligibi
lis. mundus. subtilis. Omnibꝫ enī mo
bilibꝫ mobilior est sapia. Attin
git aūt ubiqꝫ ꝓpter suam mundiciā.
Vapor est enī uirtutis dei. ⁊ emana
cio est quedam claritatis omīpotē
tis dei sincera. ⁊ ideo nichil īqnatū
in illam incurrit. Candor ē enī lu
cis eterne. ⁊ speculū sine macula dei
maiestatis. ⁊ ymago bonitatis illiꝰ.
Et cū sit una omnia pōt. ⁊ ꝑmanēs
in se omnia īnouat. ⁊ ꝑnacōnes